

καταβίβη τὰς θέσεις, ὥστε νὰ ἐκιδέσθῃ  
ἕνα ὅσος ἕκαστον τῶν μερῶν ἐπὶ τὸν ἰκτεῖον  
τοῦ τόπου, ἀναπλάττων τὴν μηχανὴν ἐξηκρι-  
βωμένως ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς προτέρων μερῶν.  
Εἰαν δὲ τόσα θῶν τι μέγεθος καταναγκαστῇ τὸν  
ἀναπλάττοντα νὰ μεταχειριθῇ ἀντ' αὐτοῦ καινὴν  
ὑλὴν, τότε οὐδεὶς νὰ λαβῇ αὐτὴν ἐκ τῆς  
οὐτῆς φύσεως, δεινὰ νὰ ἐνδοθῇ τῆς μηχανῆς  
ἢ ἀναπλάσσει. Ἄλλως δὲ, μεταχειρισθεὶς ὁ ἀνα-  
πλάττων ὑλὴν φύσεως ἀλλοτρίας, μέλλει νὰ  
ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἀναπλάσσειν δυσκολίαν τοιαύ-  
την, ὥστε πρὶν ἀναπλάσθῃ ἡ μηχανή, τὴν  
καταστρέψουσιν ἔξ' ὀλοκλήρου. Εἰδὲ καὶ τὰς δυ-  
σκολίας ὑπερπηδήσας, φθάσῃ ποτὲ εἰς τινὰ  
ἀνάπλασιν, κατασυνθετὴν τὴν μηχανὴν ἀποτε-  
λέσας, μέλλει νὰ ἀναδείξῃ μίγματι παράδοξον καὶ  
ἀσυντόνιστον, ὡς συγκείμενον ἐκ μερῶν ἀναρμόσμων.

Εἰ δὲ καὶ ὁ ἀναπλάττων οὔτε τὴν ὀλικὴν  
συναρμολογίαν τῆς μηχανῆς γνωρίζει, οὔτε τὰ  
μερῇ αὐτῆς, οὔτε τὴν θέσιν τῶν μερῶν, καὶ  
τὴν τάξιν, διὰ νὰ δυνηθῇ διὰ τούτων τῶν  
γνώσεων νὰ τὴν διαλύσῃ εὐτάκτως, τότε ἀντὶ  
διαλύσεως μέλλει νὰ ἐπιφέρῃ κατ' αὐτῆς ὀλο-  
τελή τὴν φθοράν, κατασυντρίψας αὐτὴν. διὰ  
τὴν ἀγνοίαν ὅλα τὰ μέρη οὕτως, ὥστε ἀπὸ  
τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τελευταίου ἀχρηστὰ  
μᾶλλον νὰ τι καμῶν. Ἐπομένως δὲ ὁ τὸ ἐργεῖν-  
μα τοῦτο ἐπιχειρήσας ἀνάγκη ἔχει νὰ λυθῇ  
ὅλην τὴν ὑλὴν καινὴν, καὶ οὕτω ὅχι νὰ ἀναπλά-  
σῃ, ἀλλὰ νὰ πλάσῃ ἀλλήν νεάν μηχανὴν  
κατ' ἰδίαν ἀρέσκειαν, ἐκ θαμέτου ἀντικειμένου  
τῆς κοινῆς θελήσεως.

Οἱ νεώτεροι λοιπὸν οὗτοι μὴ γνωρίζοντες οὔτε  
τὴν ὀλικὴν ὕψην τῆς νεωτέρας μηχανῆς τῶν  
ἡρώων τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους, οὔτε τὴν φύσιν  
τῶν μερῶν, ἐξ ὧν αὕτη συντίθεται, οὔτε τὴν  
τάξιν, κατ' ἣν τὰ μέρη εἶναι ἐπ' ἀλλήλα  
τέθεικα, πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῆς ἀσκήσεως  
τοῦ ἀναπλάττειν σερούμενοι, διότι ἀγνοεῖται ἂν  
καὶ ἄλλοτε οὗτοι ἀνέτλασαν ἑκὼν ἢ θύμῃ, μελ-  
λουν νὰ καταστρέψωσι τὴν ἡθικὴν τῶν Ἑλλή-  
νων μηχανὴν, καὶ αὐτοὺς τοὺς Ἕλληνας ἐκ  
συνεπειᾶς, ἀντὶ τὴν ἀναπλάσσειν τῶν ἡρώων ἐπι-  
χειρήσωσι. Καὶ ἰσοῦ ὁλεθρὸς παντὶς ὁλεθρὸν  
τριμακτικώτατος !!

Ἀλλ' εἴμι ἄραγε συγκεχωρημένον νὰ φαντα-  
σθῶμαι περὶ τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως το-

σούτην ἀπρομήθειαν, ὥστε νὰ μὴ προκαταλάβῃ  
διὰ τῆς εἰσφύσεως αὐτῆς κηδεμονίας τὰ θεῖα  
τὰ ἐπαπειλομένα, κατὰ τὴν κρίσιν μας; οὐκ ἔ-  
στιν ἄραγε νὰ φαντασθῶμεν τὴν δικαιοτάτην  
ἡλῶν Κυβερνήτην, τὸσὺν ἄδικον, ὥς νὰ ἐγκα-  
ταλείψῃ τοὺς πολίτας νὰ συλλάβωσι τικτὰ  
δαιμόνια παράπονα; Θυσεῖτε Ἕλληνες μὴ φο-  
βείσθε. Οὐδ' ὀχώτατος ἡμῶν Κυβερνήτης εἶναι  
ἀνὴρ ἐμφρονέστατος· εἶναι Ἕλληνας γνησιώτατος· κα-  
θιδρυτὴς τῆς ἐλληνικῆς ποιητικῆς ἀριστοτε-  
χνος καὶ πρὸ τῆς κινήσεως τοῦ ἱεροῦ ἡλῶν  
κατὰ τῆς Τυραννίας ἀγώνος· ἡρωῆς τῆς  
ἐλευθερίας ἐνθερμότατος· τὸν ὁποῖον ἡ ἐνάρε-  
τος αὐτοῦ διαγνώγῃ ἀπετέλεσε κανὼνα τῆς δι-  
καιοσύνης εὐθύτατον. Τιοῦτον λοιπὸν καὶ ἐλ-  
πειρότατον καὶ ἀγαθότατον διακοσμήσον ἐπὶ  
τῆς μεγάλῃς νεότητος ἔχοντες μὴ φοβηθῆτε  
οὔτε κατὰ μικρὸν παύσιον. Βέβαιοι δέσε ὅτι  
ὀλίγον εἰσέτι, καὶ ἰδοὺ ὁ ἐνδιώτατος τῆς ἐλευ-  
θερίας, καὶ εὐδαμονίας λιμὴν Σῶς περιμένει,  
ἀμειβομένους ἀξίως τῶν ἀγώνων καὶ μόχθωντας.  
Επιμένετε λοιπὸν ἀδίκσεις ἐπὶ τὴν χάριν  
τῶν ὑπὲρ Πατρίδος γενναίων φρονημάτων σας.  
προβαίνετε προκόποντες ἐπὶ τὰ κατ' ἐχθρῶν  
τῶν ἀπίστων ἐνδιέχσας ἐγχερήματα· περὶ δὲ  
εἰς τοὺς νόμους τῆς Πατρίδος καὶ τὴν ἐξ-  
χώτατον ἡλῶν Κυβερνήτην ἕως καὶ αὐτοῦ  
τοῦ θανάτου. (ἡ συνέλευσις ἐπαινεῖται).

Τῇ 23 τοῦ γρέγουτος περὶ τῆς ἡμετέρας  
τῆς νυκτός καὶ ἐπέκε νὰ ὁ κύριος Κ. Ράλλης,  
γραμματεὺς τοῦ ἐνταχθῆτος προσημοῦ Δουκῆτος,  
ἔχων κατ' ὁπιντοῦ ἕνα στρατιώτην, μὴ προσέλα-  
σεν εὐρισκόμενον εἰς τὴν πλυσταίαν, καὶ λαθὼν με-  
παράμερα, μέλει νὰ εἴπῃ ὅτι ἔχει ἀστέφανον διαταγῆν  
νὰ τοῦ μαρτυρήσῃ ποῖο ἔχει γραμμένην τὴν δι-  
αταγὴν τοῦ προσκευθέντος ἀριθμοῦ τὸν ἀπερὶ-  
θῆν δὲν εἶμαι ὑπόχρεως νὰ τὸν μαρτυρήσω· ἀλλ'  
ἐάν προσκληθῶ ἀπὸ τὸ ἀντικειμένου Δικαστήριον, το-  
τε εἶμαι ἔτιμος νὰ ἀπολογηθῶ. Ἀλλ' οὐκ ἔμελλε  
νὰ μέλλῃ εἰς τὴν Αἰτιυνοσίαν, λόγος πάλιν  
ὅτι ἔχει ἀντιτάξαι διαταγὴν. ἐγὼ δὲ ἀπαιτῶ  
σας πρὸς αὐτὴν νὰ μοὶ τὸ ὅσον ἐγγράφον  
ἀφείδῃ. Ἐκ τούτου δυνάται τις ἴσως καὶ τὴν  
περίεγχεσθαι τὸ κίνημα τοῦτο ἡτορ κινήσας,  
ἐφαρμόζον εἰς ἄνθρωπον ὅστις φησὶ τὸν ἑαυτοῦ  
γὰρ ἢ προσφορώτερος, καταγίνεται εἰς ὑπερη-  
σίας τοιαύτας, οὐδενὸς λόγου ἀξίας.

Ἀλλ' ἡμεῖς πεπεισμένοι εἰς τὴν Δικαιοσύνην  
τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἐλπίζομεν  
ποτε ὅτι μέλλει νὰ ἐπιτεθῇ καθ' ἡμῶν δύναμις  
τις μὴ νόμιμος ἐναντίον τῶν συνταγματικῶν  
β' ἡμῶν ἐπιτίων ἀποφάσεων ἐδεύοντες δὲ φοβούμεθα  
τὸ ὀλισσῆμα.

Αἱ δὲ αἰτίαι, ἐπὶ τοῦ ἀποφύγειν τὴν μεγαλειότητα ἢ ἀσκήρῃ τοῦ Πασιῶς ἔξω χαρῆς, ἢ δικαιοσύνης  
 ἢ καλῆς ἀποφύγειν τὰ ἐχθρὰ καὶ τὴν κα- καὶ φιλοπόνησιν τῷ Μεγαλειότητος Ἡγεμόνι  
 λυτῶν τῶν Εὐαγγέλων ὑποφύγειν, κατεβύλησαν διὰ τὴν ἐκείνου εἰς τὸ περιφρονεῖν ἐντὸς γενεῶν τῶν  
 ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν Πατριάρχου ἱερογραφητοῦ καὶ τροφῶν ἐκείνου τοῦ περιφρονεῖν τῆς  
 πρὸς αὐτοῦ τῆς ἐκείνου, τῶν ἱερῶν. Ὁ δὲ ἐλευθερίας τῶν φρονημάτων. Διότι ἐλευθερία ἐκείνου  
 καὶ ἡ τῶν ὁ ἱεροφάνης συνθήκη ἐπὶ τοῦτον τὸν καὶ περιφρονεῖν τὴν δικαιοσύνην, εἶναι ὅτι  
 ὁ δὲ εἶναι ἐκείνου ἐκείνου. Τοῦτο δὲ κατα τὰ ὅτι εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον εἰς συντηγ-  
 φάνηται ἀποφύγειν, εἰς παρατήρησιν τῆς τῆς ἐκείνου. Ὅταν εἶναι ἐλευθερία, ἐκείνου ἀφανίζεται  
 συμφανῶν τῶν ἐκείνου τῶν ὅτι τῶν πολλῶν ἐκείνου τῆς δικαιοσύνης καὶ ὅτι  
 τῶν ἐκείνου.

Αλλά τό Ηνωμένον περιέχει καί τήδε  
 ἡμεῖς, ἐπὶ τῇ κατ' ἑστέον ταύτην οὐδέν  
 ὅλως ἀπολαύσαντες τελείαν ἐλευθερίαν συνειδή-  
 σαι, ὁδόν ἡμεῖς ἐλευθερίαν ἐμπορίαν, καί θέ-  
 λουσι καὶ αὐτοὶ ἀπολαύσαντες τὴν ἐλευθερίαν αὐ-  
 τῶν Κυβερνήτων (ὡς Γ. Ν. Ε. Φ. Α. 22). Ἀνα-  
 λαίπει ἡ ἐλευθερία. Ἐλευθερία τούτου καὶ σώμα  
 βουλευτῶν. Ἦν δὲ ἀπολύτως ἀναγκαστικὰ  
 τῆς ἀνθρωπίνης ἐλευθερίας. Ποτὲ ἡ  
 κοινωνία δὲ ἀπολαύει τῆς ἐλευθερίας τὸ ἀνα-  
 παλλομένην δικαίωμα, ὅταν ἐπὶ αὐτῶν τῶν  
 δύο τῆς λείπει

καὶ κατὰ τὴν συνθήκην τῶν Βερσαλλῶν, εἰλη-  
ληγὴ ἀπ' αὐτῶν εἰς τελείαν ἐλευθερίαν συνθη-  
σας, ἔχουσι καὶ κατ' αὐτὴν τὴν συνθήκην  
τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ δημοσιεύσῃ ἐλευθε-  
ρῶς τὰς δόξας τας. Διότι ἕκαστος βλέπει ὅτ'  
τὴ τελείαν ἐλευθερίαν συνειδήσεως ἔχει πολὺ  
μεγαλειότεραν ἔκτασιν παρὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν  
φρονημάτων ἐκείνης.

Ἡ δικαιοσύνη καὶ φιλαδελφία τῶν Γαλι-  
κτῶν Βασιλέων συγκαταβέβησαν νὰ ἀπολύσῃ  
τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἔθνος, τὸ ὅποιον οὐ μόνον  
ὡς τὰς προνοίας ἀνέτας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν  
πικρῆναι καὶ φοβερὰς αἰτίας του, τοὺς  
ὁποίους ὑπερφῶς πρὸς ἀνάγκην τῆς πολιτείας  
του παρῆναι, ἀποκατέστη αἴτιον τοῦ νὰ πολι-  
τευθῇ ἀνελυτῆται, ἡ δικαιοσύνη λέγει καὶ φι-  
λαδελφία τῶν ἡ ἀληθινῶν Βασιλέων ἀπο-  
φασίζουσα τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους,  
δὲν ὑπέμεινε νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ τὸ φυσικὸν καὶ  
πολιτικὸν δικαίωμα τῆς τελείας ἐλευθερίας  
τῆς συνιδρύσεως. Καθότι αἰνεσιμὰ καὶ ἡμεῖς  
ἐκείνους διδρασκόμεθα εὖσαι παρὰ τοῦ  
ἀπειροσφόρου πλάτους ἀπερίμετροι, ὥστε νὰ εἰσέλ-  
χονται εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς γῆς, νὰ ἀνιπτα-  
ται εἰς τοὺς οὐρανούς, νὰ ὑψωνται ἐπὶ τὸν  
θρόνον τοῦ ἡθίμου, νὰ περιέχονται ὃ ἀναρῶν  
τὸ πᾶν ἐπειτὰ δὲ καὶ ἐντὶς αὐτοῦ τοῦ ἀπείρου

Ποῦτος ἀνιχνεύσας, τὰ ἐξήχοντα εἰς τὰ  
 ἴσα αὐτοῦ, θέλει εἰς τὰς καὶ τὰ  
 αὐτῶν, λογικὸν λόγον εἶναι, τὸ ὁπεῖον ἐκ' αὐτῶν

Ἐπειτα καὶ κατ' αὐτὸν τὸν ἀριθμὸν ὁ καὶ τοῦ  
 ἐξήχοντός τοις Κ. Β. ἀριθμοῦ, καὶ τοῦ Σ. Β. ἀριθμοῦ  
 Πανδραχίου, ὅτι θέλει εἶναι ὁ ἀριθμὸς τὸ

εἶπε δὲ πρὸς τοὺς ἀποστόλους· ἀκούετε τοῦτο·  
 καλεῖται ὁ μὲν **Κυβερνήτης**, ὁ ἀκούεται **κύριος**.

„ Εν δέσμευ τῆς Αγωγῆς καὶ ἀδελφότητος  
 „ Τριῶν: οὐκ ἔστιν ἐκπληροῦσθαι, κατὰ τὰς  
 „ ὁποίας ἀπαιτῶν τῆς Εὐχαρίστητος, τοῦ Α  
 „ σπύς, καὶ τῆς Τριῶν. ἔστιν βέβαιον, τὴ  
 „ ἐμπειρία τοῦ καὶ πρὸς τὸν Α.

ὁ δὲ Πανελλήνιον οὐκ ἔσται

1. Εν ομοίᾳ τῆς Ἀγιότητος καὶ Ἀδιαφύκτου  
 2. Γνώσεως, ὁμοῦσμεθα καὶ σκληρυνώμεθα, κατὰ  
 3. τὴν ὁποίαν ἀπράξαι τῆς ἐπιθυμίας, τῶν  
 4. Ἀσθενῶν, καὶ τῆς Γνώσεως ἔβαν ὁδοί,  
 5. τὰ ἅγια, τὰ ὅποια διὰ τῶν ψφισάντων Ἀφθ.  
 6. καὶ 16, τῶν καθισάντων τὸν ἐκτελεστικὸν πρῶ-  
 7. τόν σφαιρὸν Κελεύρηται, ἐπεφορτίσθηται.

Η προνομή λοιπὸν τῶν ἑλλήνων Κοινοβουλίου  
 ἐρείσεται ἐπὶ τῶν καθ' ἑκάστην αἰῶνος αἱ ὅσαι  
 μέλλουσιν γινέσθαι τὰ τρία πολιτεύματα καὶ αὐ-  
 λουκαὶ πράξεις τῶν τοιούτων Ἐθνικῶν Συνελεύσε-  
 ον ἄλλα καὶ τὰ πολιτεύματα καὶ αἱ πράξεις  
 τῶν Συνελεύσεων ἑκ κοινουλευτικῶν ὧς το-  
 σούτοις ὀφείλουσι γινέσθαι καὶ αἰτιθήμεροι εἶναι  
 περὶ ὧν καὶ ἐν τριῶν ἐθνικῶν Συνελεύσεσιν ἐ-  
 πὶ τὴν ἐκτέλεσιν·

(Συνέχεια τῆς ἐκτενέστερας διαγραφῆς κατὰ  
τὴν 38 Ἀρτ.)

Αποδείξαντες απογραφαίς ὅτι οἱ νεοὶ ἰθα-  
 ρεῖς καὶ ἐλευθέροι οὐκ εἶναι αἵτις τοῦ δουλείου  
 καὶ μεταφρεθίζου τοῦ ἔθνους, ἀλλ' οἱ ἐξ ἄλλης  
 ἀγνωστομένης Ἑλλάδος, ἥντι μάλιστα ἐμνησθῆναι  
 καὶ περὶ τῆς προερχομένης κατὰ τῆς ἑλληνικῆς  
 κοινῆς ἀλάστος, εἰς τὴν ὑποφέρει οὕτως σκω-  
 τήσοις τὸν διόλου τοῦ δουλείου πρά-  
 γματ' ὃν διαπιστευθῆς τὴν ἀσπασίαν τῶν  
 ἑλληνικῶν ἔθνων.

Ὁ παλαιὸν ἀντιπρόεδρος ἄλλαν, εἰπε τὴν  
ἐπὶ αὐτὸς τὰς χεῖρας διὰ τὴν ἀπορρίψιν τῆς  
ἀδικίας, καὶ καὶ ἀπορρίψιν τῆς δικαιοσύνης, ὅς  
πρὸς ἡμᾶς. Ἀλλὰ οὐδὲ καὶ ἀπορρίψιν τῆς  
ἐξουσίας, ἐκείνους μὲν, ἡ ἐξουσία μὴ τῶν  
ἐν τῇ πολιτικῇ, ἢ τῇ πολιτικῇ, καὶ ἔργα καὶ  
ἐκείνους, ὅτις ἐπὶ τῶν εἰρησυχίας ἐπὶ τῇ  
ἐκείνους τῆς ἐξουσίας, τὸν ὅτιν ἡ  
ἐκείνους ἀδικίας καὶ πολλὰ διαφόρων εἰδῶν  
καὶ πρὸς τὴν μεταβολὴν ἀποκαταστήσαν ἔργα  
ἐκείνους καὶ τῶν ἐκείνους καὶ τῶν ἐκείνους

συγγενήσιν α. και παρ' ους δευτε-  
 ροθεν και τωδ' αναλλήτουν τα ψα του σκαφ-  
 λίσματος κατ' ενα άλλον ημερολόγιον κειμεν  
 τον του ληγου αυτου μεν δευτερος εχει το αναπαλ-  
 λωτιστον διακοσμα του να συμμεθετα των εργα-  
 των της Κυβερνησεως απορριπτικας. Εξουθενωμε-  
 νον δε νεοτεροτος ουτος προδεδωκται αυτον  
 μενος, κα τα τρυφον τους καρπους των πολ-  
 λων ανων του άλλου.

Τὴν ἀδικίαν ταύτην ἐῴλον ταρατῆρῶν, ἀποπαρκαύεται καὶ μὴ θέλων τὸ ἔργον τοῦ πῦτος ἡλικαὶ ἀπὸ τῆς ταρατῆρας διακτείνου δικαίαν ἀγαθήτην χεῖρας του, αἰτνεῖς εὔτε τὸ πρῶτον δύναται νὰ διενθῶσεν, εὔτε ἡρατῆσει φλόγας κατὰ τῶν πλωτῶν φρεσῶν νὰ ἀνίψωσιν ἀλλὰ πρὶν ὅρα κατὰ τῆς ἀδικίας ἐπίμονον, οὐνεκ κατ' ὀλίγον πρὶν ὑπὲρ πατρίδος θεομίντου ἔργα τοῦτου δι' ἀσθενείας, ἡσθενοῦ τῆς πολιτείας του, ἥτις προσεγγίζει ἐπὶ τὸ τελειοῦσθαι, καὶ τακτῆριζεται. Καὶ ἰδὼν ἡ ἐσχάτη κατὰ τῆς πατρίδος ὁλίσθη, ἐκ τῆς ἀδικίας ταύτης ἀνὰ γήρωςα; ὁλίσθη τὴν ὁποιαν ἐν αὐτὸς ὁ Σουλῆσιος πελερῶν πρὶν Ἑλλήνας μὲ θυμῆρις κολλοσπῆρας, τῶσιν ἐκαστῶς, ἐν ἑσθῆθι καὶ τῇ ἐπίπρῳ;

Γὰρ, ὡς ἀποπλίσσας τὸν Ἑλλησπόντον ἡμεῖς ἔτι  
 ἰσχυρότεροι εὐνοίαι εἶναι ἀνάξιοι τῇ ἀπεδείκται  
 πληρόταται· ἀλλ' αἱ ἰσχυραὶ ἡδὴ καὶ τὸν ὁπίσθιν  
 μύλλουσι καὶ ἐπιφέρουσι κατὰ τοῦ ἔθνους ἡμῶν ὁ  
 λαὸς, ὡς τοιούτων γε αὐτῷ ἐπιχειρησούσιν

Οι άνθρωποι εἰς τὸν κόσμον γενόμεθα ἐξερ-  
μῆνι πάρος ὁποιώσποτε γυνήκεται. Δι' οὗ τῆς  
ταύτης πλῆθ' ἡμῶν διδασκαλίαν διὰ τῆς ταύ-  
της καὶ παραγράφου προσημασία καὶ ἀλλοίω-  
σις ἰσχυρὰ ἔχουσι γυνήκεται. Ἡ δὲ τοιαύτη  
διδασκαλία τῶν γυναικῶν ἀποτελεῖ τὴν διου-  
γάνουσαν τοῦ ἔθνους ὡς ἡδὴ εἶναι, εἰ μὴ  
κατὰ τὴν ἀρχαίαν, συνεθεμένην ὑπὸ διαφύ-  
λιν. Ἀλλ' ὅσοις ἐπιχειρήσῃ διὰ ἀπαλλαγῆς  
ὁποιώσποτε μηχανῆς, ἀνέγκη πάντα καὶ γυν-  
αῖκα ἐπακρίβως τρεῖς μὲν καὶ τοὺς ὅλους αὐ-  
τῆς συνεπαιδευμένους, καὶ ἕκαστον τῶν μετὰ τῆς  
καὶ τῆς ταύτης καθ' ἣν εἶναι τεθειμένων, καὶ ὅσοι  
καὶ τῆς αὐτῆς εἰς τὴν αὐτὴν συνέσει μέρους, φι-  
λόστοις αὐτῆς ἐκείνης διόρκει. Ἐπειτα δὲ  
ἀνέγκη πάντα, ὅσοις αὐτῆς ἐκείνης τε συνέσει  
ταύτης καὶ ἑκείνης ἀνέγκη πάντα γυναικῶν διὰ

# ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

## ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ

Θαύρον Πρωτοτύπου τῆν Ἀθήναις

Αριθ. 39.

Τιμὴ ἑκάστης πέντε Τετράρα Ἰσπανικὰ προπληρωτέα τὰ ἡμιστά καὶ ἑξαμηνίαν. ἐκδίδεται διὰ τῆς ἑβδομάδος.

ΕΝΔΙΓΙΝΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΜΑΙΟΥ.

Ἀπόσπασμα, μεταφρασθέν ἐκ γράμματος γαλλικοῦ  
τῆ 10 Μαΐου, ἡμέραν Παρασκευῆν, ὁ  
Ἀρχιτράτης συμφώνως μετὰ τοῦ πλοιάρχου  
Ἀσιγγος, ἀπεφάσισαν νὰ εἰσπληθῶσι τὸ Ἀ-  
ριτολικόν. Μετὰ ὅταν ὤν τῆς μεσημβρίας ὁ  
δόθη ἡ διαταγὴ πρὸς τοὺς φιλέλληνας, καὶ τὸν  
στρατηγὸν Εὐδοκίμουλον νὰ ὑπάγῃσι εἰς τὰ  
κανονιστικά, διὰ νὰ ἐπιβλεθῶσιν ἐκεῖθεν, καὶ  
νὰ συμπράξωσιν. Ὁ δὲ πυροβολισμὸς ἤρχισε με-  
τὰ δύο ὥρας τῆς Μεσημβρίας. Τὰ κανονιστικά  
εἶχον ὁπλὸν κανόνια. Ἐν κανόνιον ἔξ λιτρῶν ἐπυρ-  
ροῦ, κατὰ τοῦ ἀριστεροῦ τουρκικοῦ προμαχώνος·  
ἄλλο δὲ τριακονταῖον ἐπυροβολεῖ κατὰ τῆς πό-  
λεως. Δέκα πυροβολικαὶ ὀβελίδες συνεκαταρτί-  
σθησαν τὴν πόλιν, ἀτέχονται ἀπ' αὐτῆς, τὸ ἥμισυ  
διασπῶν τὸ κανόνιον τῶν τριακονταίων.

Ὁ Ἀρχιστράτης τοποθετημένος ἔξω τοῦ  
προμαχώνος, εἰς τὸ παράλιον, ὡσπερ τὸν σολι-  
σκόν, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς μάχης.

Ὁ κανονισμὸς διήρκεσε τεσσαράς ὥρας ἀ-  
καταπαύτως, ἐπέφερε μεγάλην φθορὰν εἰς τοὺς  
Τούρκους. Ἐκπύοντι τινὲς ἔκοντα ἔκαμε χα-  
λίστραν εἰς τὸ εἰκῆμα, τὸ ὅποιον οἱ Ἕλληνες  
εἶχον σκοπὸν νὰ καταλάβωσι, καὶ ἐμπρὸς τοῦ  
ὁποίου οἱ Τούρκοι εἶχον κανονιστίον. Εἰς τοῦ αὐ-  
τοῦ εἰκῆματος τὸ ἀριστερὸν μέρος ἦτο καὶ ἄλλο κα-  
νονιστίον. Αἱ θέραι αὗται ἐκτυπώθησαν τοῦτον,  
ὥς πολλὰκις κατηνύκατον τοὺς πολεμίους νὰ συ-  
γῶσι· τοὺς ὁποίους ἐλλεπέτις τρέχοντας περιπλανώ-  
μενους, καὶ ἀμνημονεύει· ποῦ νὰ προσδράμωσι.

Περὶ δὲ τὰς πέντε ὥρας τῆς Μεσημβρίας  
αἱ ὀβελίδες ἔπρην διὰ στρατηγημάτων πρὸς  
τὴν πόλιν. Ἀλλ' ἡ διαταγὴ ἦτο νὰ γινῇ ἡ ἐν-  
σπρῆσις τὴν νύκτα· ἡ δὲ ἀνυπομονή τῶν ναυ-  
τῶν, προλαβούσα τὴν ὁρισμένην ὥραν, τοὺς  
ἔκαμε νὰ προχωρήσωσι, κατηλατύνοντες ὅλκας δυ-

νάμεσι πρὸς τὴν πόλιν. Ὅθεν καὶ δὲν ἔλαβον  
καιρὸν νὰ ἐπιβιβάσωσιν ὅλα τὰ διαρυσθέντα διὰ  
τὸ ἐγχείρημα τοῦτο στρατεύματα. Οἱ Ἕλληνες  
ἦσαν ἤδη πλησίον τῆς πόλεως ἡμίσειαν βολῆς  
τουφεκίου, ὅτε ἡ φέρουσα τὰ πυροτεχνίσματα  
ὀλκᾶς προπλέουσα, ἐξερσενδονίσθη εἰς τὴν ἕραν,  
ἐκτραγέντων τῶν πυροτεχνισμάτων· πάραυτα αἱ  
ἄλλαι ὀλκίδες ἐξάησαν. Ὁ δὲ πλοίαρχος Ἀσιγγὸς  
ἐπιβιβάσθεις ἐπὶ τινος ἀγκυρίου, φέρουτος δύο  
σημαίας, κατέλαβε τοῦ σολίσκου τὴν κορυφὴν,  
βοῶν, „προχωρεῖτε“ καὶ ἀπαξίπαντες τὸν ἡ-  
κολούθησαν. Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπληγμένην μαχί-  
μον· καὶ ὅπως δὲ ἔκαστος προχωρῶν, πλησιάζ-  
ουσι πρὸς τὴν πόλιν μέχρι βολῆς περὶ ὅλης, ἐν  
τῷ μέσῳ τῶν μιτραλίων, καὶ τῶν τουφεκισμῶν.  
Ἀλλ' ἡ ἐκρηκτὴ τοῦ αἵματος ἐξαντλήσασα τὰς  
δυνάμεις τοῦ κατηνύκατος τοῦ νύκτας νὰ τὸν  
μετακομίσωσιν εἰς τὴν γῆν. Ἡ δὲ αὐτοῦ ἀνχώρ-  
ρησις, τοῦ τὸ σημεῖον τῆς πολέως τῶν ὀβελίδων.  
Ἐν δὲ τῷ ποδίζεσθαι πάντες ἰσάμενοι προσήκοντως,  
ἀντεπυροβολοῦν τοὺς πολεμίους.

Διὰ ὁλοκαίρον περιέχοντες ἀτέφυνε τὸ Ἀνατο-  
λικόν τὰς χεῖρας τῶν ἑλίων, διὰ τὴν ἑλλεψιν  
δηλὰ τὴν ἐκτραγέντων πυροτεχνισμάτων, καὶ τὴν  
πληγὴν τοῦ πλοιάρχου.

Ταραχθέντες τινες ἐπεχείρησαν πάλιν νὰ  
τοιχοκλήδωσι διὰ νυκτὸς σίλλινος, διασφύροντες  
ἀναισχύτως μὲ λῆξεις κατηλίκας τὸν χαρακτῆ-  
ρα ἀνδρῶν τιμίων· οἵτινες, οὐ μόνον δὲν εἶναι  
ὡς ὁ σιλλινός· ἐτόλμησε νὰ τιμῇ, ἐξισορῇσα,  
διαβρίδων τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ μάλιστα δεικνύ-  
ουσιν ὑπὲρ Πατρίδος γενθυμίαν καὶ ζῆλον.

Εἰς λοιπὸν εἶναι ἀληθές τὸ „ἄδρος χαρακτῆρ  
ἐκ λόγου γνωρίζεται“, ὅσις ὁπλὸς ἀπὸ τὸν  
σίλλοντον φαίνεται ὁποῖος εἶναι. Ὡς καθὼς  
ἀτιμία εἶναι εἰς τὸν τίμιον νὰ ἐπαινῇται ἀπὸ  
ἄτιμον· οὕτως τιμὴ τὸ ὅτι εἶναι πρὸς  
αὐτὸν βταν ὁ ἄτιμος τὸν ὕβριον.

Ἀνθυπε εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ὁ τύπος ἐλεύθε-  
ρος, διὰ τὸ λοιπὸν ἀποφείγων τὸ φῶς, ποιεῖται  
εἰς τὸ σκοτὶ, τολμῶν ἐγληῖα καὶ ἐπαινῇται.